

τρευν, ἀλλὰ θὰ καθίστα αὐτὸν κληρονόμον ὅλων τῶν ὑπαρχόντων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Τῇ 9ῃ μ. μ. τῆς 12ης Ἰουλίου Ἀμαξά εἰσήρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου τοῦ Φουκέ, ὅστις πρὸ ἡμισείας ὥρας ἐνδυθεὶς καὶ διδάξας ὡς ἔδει τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὸν ἐκάθισεν εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἑδραν. Διὰ τῆς βοηθείας ἡθοποιοῦ περιωνύμου ὁ Φουκέ καθήμενος ἐκεῖ παρίστα γέροντα ὑπερεβδομηκοντούτιδα—ἀσθενοῦντα σωματικῶς τε καὶ νοερῶς, ἀλλ' οὐχὶ ἀπολύτως παιδαριώδη ἢ ἀνίκανον νὰ βαδίσῃ εἰς τὴν αἵθουσαν· ζευγος βακτηριῶν παρὰ τινὶ καθέκλα καὶ αἱ δίπλαι τῆς φλανέλλας περὶ τὸν ἓνα τῶν ποδῶν του συνετέλουν νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἐπασχεν ἐξ ἀθρίτιδος. Ἡ ὅλη του περιβολή, ὡς εὐνόητον, ἦτο ἀκριβῆς εἰς ἄκρον, καθότι ἀνῆκεν εἰς ἀτυχῆ τινα γηραιὸν μαρκήσιον, οὗτινος τὰ ὑπάρχοντα εἶχον πέσει πρό τινων μνηῶν εἰς χεῖρας τοῦ Φουκέ.

Πόσον θερμῶς ὁ γηραιὸς μαρκήσιος ἐδέχθη τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐξόριστον κόμισσταν δὲ Καλμῆ! Μετὰ ποίας τρυφερότητος τὴν ἔσφ.γξεν ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ ἐκλυσεν ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς, ἐνῶ ἔτεινε τὴν δεξιάν του ὅπως τὴν λάβῃ ὁ προσφιλες ἀνεψιός του δὲ Κλαϊράν, ὅστις δὲν εὗρισκε λέξεις νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματά του! Ὁ ἱερώνυμος καὶ ἡ Ἀντουανέττα συνεκινήθησαν ἀμφότεροι ἐκ τῆς σκηνῆς ταύτης. Ἡ τελευταία ἔχυσε δάκρυα· ἀλλ' ὁ δὲ Κλαϊράν προχωρήσας καὶ λαβὼν τὴν χεῖρά της ταχέως τὴν ἐβίασε νὰ τὰ σπογγίσῃ.

Μετὰ τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας ἀμοιβαίων συμπαθειῶν παροῦσαν τὸν ἱερώνυμον καὶ τὴν ἀδελφὴν του εἰς τὸν γηραιὸν μαρκήσιον Μπωβιλ, ὅστις (ὡς τοὺς εἰδοποίησεν) ἦτο λίαν βαρυήκοος. ὁ μαρκήσιος ἐχαιρέτισε βαθύτατα τὸν ἱερώνυμον καὶ ἔλαβε τὴν χεῖρά τῆς Ἀντουανέττας μετὰ θαυμασίως ὑποκριθέντος ἱπποτισμοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μαρίας Σαὶν Σὺρ καὶ τοῦ δὲ Βιβιέ — (ταῦτα καὶ πάλιν πρέπει νὰ ᾔνε τὰ ὀνόματά των)—συνηγή-